

<https://doi.org/10.31652/3083-7871-2026-4.30>

Михайлик А.С., Хренова В.В.
м. Хмельницький
alionamehiylek@gmail.com

ЗМІШАНІ ТЕКСТИЛЬНІ ТЕХНІКИ В СУЧАСНОМУ МИСТЕЦТВІ

Анотація. У тезах розглянуто особливості застосування змішаних текстильних технік у сучасному мистецтві та їх роль у трансформації традиційних форм. Проаналізовано художньо-виразні можливості поєднання різних матеріалів і технологій у створенні сучасних текстильних об'єктів.

Ключові слова: змішані техніки, художній текстиль, сучасне мистецтво, експеримент, асамбляж, фактура.

Abstract. The theses examine the features of using mixed textile techniques in contemporary art and their role in the transformation of traditional forms. The artistic and expressive possibilities of combining different materials and technologies in the creation of contemporary textile objects are analyzed.

Keywords: mixed textile techniques, contemporary art, artistic textiles, mixed media, assemblage, texture.

Сучасний художній текстиль у світовому та українському мистецькому просторі характеризується активними процесами трансформації, що зумовлені зміною художнього мислення та переосмисленням традицій. Текстиль перестає функціонувати виключно як декоративно-ужитковий елемент і дедалі частіше набуває статусу самостійного виду сучасного мистецтва. Відбувається розширення меж застосування традиційних технік, що сприяє інтеграції текстилю в контекст актуальних художніх практик, таких як інсталяція, об'єкт і просторові композиції [1; 3].

Традиційні техніки - ткацтво, вишивка, килимарство - сьогодні виступають не лише як засіб створення орнаментальних або декоративних виробів, а як основа для подальших експериментів. Митці активно трансформують ці техніки, поєднуючи їх із новітніми матеріалами та нетрадиційними способами обробки. У результаті цього процесу формується новий напрям - змішані текстильні техніки (mixed media textile art), що передбачають синтез різних художніх засобів у межах одного твору.

Проблематика розвитку художнього текстилю розглядалася у працях таких дослідників, як З. Чегусова, Т. Кара-Васильєва, Г. Стельмащук [1; 2; 3]. У їхніх дослідженнях простежується еволюція текстильного мистецтва від традиційних форм до сучасних експериментальних практик. Особлива увага приділяється зміні функцій текстилю, його переходу від утилітарності до концептуальності. Водночас питання використання змішаних технік як окремого художнього явища потребує більш глибокого аналізу.

Змішані текстильні техніки слід розглядати не лише як поєднання різних технологій та матеріалів, але й як концептуальний підхід до створення художнього образу. У цьому контексті вибір матеріалу, його фактури та способу обробки підпорядковується загальній ідеї твору. Такий підхід дозволяє митцям вільно експериментувати, руйнуючи усталені канони та створюючи нові форми художнього вираження [1].

Однією з характерних ознак сучасного художнього текстилю є прагнення до об'ємності та просторовості. Традиційні площинні гобелени поступово поступаються місцем тривимірним композиціям, що взаємодіють із простором. У таких роботах

широко застосовуються техніки плетіння, в'язання, аплікації, нашарування тканин та інших матеріалів. Завдяки цьому створюється ефект рельєфності та багат шаровості, що посилює художню виразність твору [3].

Важливим напрямом розвитку змішаних технік є поєднання різноманітних матеріалів. Сучасні митці активно вводять у свої твори метал, пластик, деревину, скло та інші нетекстильні елементи. Таке поєднання дозволяє створювати нові фактурні та візуальні ефекти, розширюючи можливості текстильного мистецтва. Особливо цікавим є використання металевих конструкцій або сіток як основи для текстильних композицій, що поєднують у собі елементи вишивки, плетіння та колажу.

Рис. 1. Сучасний об'ємний гобелен (експериментальне ткацтво).

Серед змішаних технік важливе місце займає асамбляж — художній прийом, що передбачає створення композиції з різнорідних матеріалів і готових об'єктів. У текстильному мистецтві асамбляж проявляється у поєднанні тканин, ниток, мережива, друкованих зображень та інших елементів. Такий підхід дозволяє створювати складні багат шарові композиції, що мають як декоративну, так і концептуальну функцію.

Рис. 2. Текстильний асамбляж на металевій основі (змішана техніка).

Суттєвим аспектом розвитку сучасного текстилю є також звернення до екологічної проблематики. Використання вторинних матеріалів (upcycling) стає важливим засобом художнього висловлювання. Залучення старих тканин, мотузок, сіток та інших предметів побуту надає творам додаткового змістового навантаження, пов'язаного з темами пам'яті, часу та трансформації. У таких роботах особливого значення набуває сам матеріал, який несе в собі певну історію.

Колористика композицій та арт-об'єктів виконаних у змішаних текстильних техніках також зазнає змін. Поєднання різних матеріалів і текстур створює складні кольорові взаємодії, які не завжди можна досягти завдяки використанню традиційних технік. Вкраплення ниток різного походження, фарбованих тканин, а також введення нетекстильних елементів сприяє виникненню нових візуальних ефектів. Важливу роль відіграє світло, яке по-різному взаємодіє з різними поверхнями, підсилюючи декоративні та просторові характеристики твору.

Рис. 3. Текстильна інсталяція з вторинних матеріалів (upcycling).

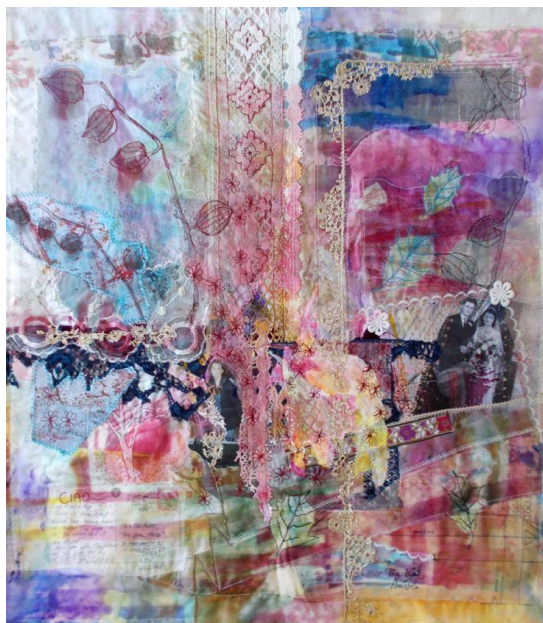

Рис. 4. Багат шаровий текстильний колаж.

Таким чином, змішані текстильні техніки є одним із найперспективніших напрямів розвитку сучасного мистецтва. Вони поєднують традиційні ремісничі практики з інноваційними підходами, відкриваючи нові можливості для творчого самовираження. Завдяки експериментам із матеріалами, формою та простором художній текстиль інтегрується в глобальний мистецький контекст, набуваючи нових функцій і значень.

Список використаних джерел:

1. Чегусова З. А., Кара-Васильєва Т. В., Придатко Т. О. *Людмила Жоголь. Чарівниця художнього текстилю*. Київ : Либідь, 2008. 264 с.
2. Стельмашук Г. Г. *Український народний одяг*. Львів : Априорі, 2019. 256 с.
3. Кара-Васильєва Т. В. *Український художній текстиль ХХ століття*. Київ : Либідь, 2005. 280 с.

<https://doi.org/10.31652/3083-7871-2026-4.31>

Зубленко Д.В., Цвілик Р.О., Цвілик С.Д.
м. Вінниця, Україна
tsvilysv@gmail.com

ФОРМОУТВОРЕННЯ ПОВЕРХОНЬ ОБЕРТАННЯ ЗАСОБАМИ КОМП'ЮТЕРНИХ ГРАФІЧНИХ ПРОГРАМ

Анотація. Встановлено, що в процесі графічної підготовки комп'ютерні програми виконують низку інтегральних функцій: керуюча (програми виконують певні традиційні функції вчителя, містять команди не лише щодо роботи на комп'ютері, але й дають різні вказівки учням щодо алгоритму їхніх дій та їхньої перевірки тощо); навчальна (програми спрямовують навчання, виходячи з наявних в учнів знань й індивідуальних здібностей); діагностична (тестові програми, призначені для діагностування, оцінювання або перевірки знань, здібностей, умінь); тренувальна (програми, розраховані на повторення або закріплення пройденого і не містять нового навчального матеріалу); вимірювальна і контролююча функції (програми, що дозволяють отримати й записувати інформацію, управляти діями здобувачів освіти).

Ключові слова: кресленик, алгоритм, тривимірна модель, комп'ютерне моделювання, команди.

Abstract. It has been established that in the process of graphic training, computer programs perform a number of integral functions: control (programs perform certain traditional functions of a teacher, contain commands not only for working on a computer, but also give various instructions to students regarding the algorithm of their actions and their verification, etc.); educational (programs direct learning based on the knowledge and individual abilities of students); diagnostic (test programs designed to diagnose, evaluate or verify knowledge, abilities, skills); training (programs designed to repeat or consolidate what has been learned and do not contain new educational material); measuring and controlling functions (programs that allow you to receive and record information, manage the actions of students).

Keywords: drawing book, algorithm, three-dimensional model, computer modeling, commands.